

Landstingets Forhandlinger. (9.)

129

14. Nov. 1900: 1. Beh. af Lovf. om Tillæg til Konkursloven.

130

I det hele taget er man ved en saadan stykkevis Lovgivning, hvor man tager et enkelt Punkt frem, sikker paa at komme paa tværs af Systemet i den Lov, man forbedrer paa. Det er ikke min Mening, at vi skulle se at lave en hel ny Konkurslov, men vi bør dog sørge for at tilvejebringe den størst mulige Harmoni. Jeg tror at turde sige, at min Medforslagsstiller og jeg have drøftet, vendt og drejet dette lille Lovforslag paa en hel Mængde forskellige Maader, og vi ere blevne staaende ved dette, men jeg er ikke sikker paa at have naaet noget, som vi kunne blive staaende endelig ved. Jeg kommer til at mindes, at jeg forleden Dag saa, at en bekendt svensk Lovgiver havde udtalt, at Lovgivningsvirksomhed var noget af det allervanskeligste. Han havde beskæftiget sig dermed fra Barnsben af, men han maatte dog altid skrive Lovforslagene om Gang efter Gang. En Gang havde han skrevet en enkelt Paragraf om 55 Gange, og han var dog ikke tilfreds med Redaktionen. Jeg haaber, at det ikke skal gaa saadan her, men at vi maa naa en Reform, da jeg tror, at det vil have stor praktisk Betydning, at Forslaget giver alle paagældende Sikkerhed og Ro til at overveje, om der ikke er anden Udvej end netop Konkurs, at de kunne forhandle, og at ikke den enkelte saa skal kunne knibe ud og falde de andre i Flanken og tage noget paa Forhaand.

Med Hensyn til en enkelt Bemærkning af den ærede Justitsminister, nemlig det Spørgsmaal, han rejste med Hensyn til Erstatning for Omkostninger, skal jeg udtale, at det er meget rigtigt, som den ærede Justitsminister har set. Det er vor Tanke, at Udlægshaveren skal i alle de Tilfælde, hvor Udlæget afkræftes ved, at en Konkurs begynder i disse 8 Dage, kunne faa disse Omkostninger erstattede, selv om hans Udlæg ere gjorte paa en saadan Tid, at det kunde afkræftes ogsaa efter den nuværende § 23. Vi have fundet det rigtigt, fordi man her lige over for ham har benyttet det Retsmiddel, som den nævnte Lovgivning frembyder, og saa skal han ogsaa have sine Omkostninger erstattede, og jeg tror ikke, at der er noget ubilligt deri. Men saa spurgte den ærede Justitsminister: Gælder det i

alle Tilfælde, gælder det ogsaa lige over for en sekundær Udlægshaver? Ja, dertil vil jeg sige: Sekundært Udlæg i Løsøre kender man vel ikke meget til, det er vel uden praktisk Betydning, og at man skulde gøre det blot for at tilrane sig sine Omkostninger, kan jeg egentlig ikke tro. Men derimod kan naturligvis sekundært Udlæg i fast Ejendom godt tænkes, og hvis det altsaa virkelig er saaledes, at en Doms-haver eller Forligshaver gør Udlæg, og der saa kommer en anden Doms-haver derefter og gør sekundært Udlæg i den samme faste Ejendom, have de begge været med til at fremkalde den almindelige Opgørelse, og gjort det paa en fuldstændig loyal og korrekt Maade, og det er da ikke mere end billigt, at de begge faa deres Omkostninger erstattede.

Jeg haaber altsaa, at denne Lov, som formodentlig vil blive sendt i Udvalg, der vil blive gjort til Genstand for en kyndig og alsidig Behandling, og at vi kunne faa en god Reform ud deraf.

Holger Petersen: Da jeg anser det foreliggende Lovforslag for at være af ganske overordentlig Betydning for Handelsstanden, og da jeg personlig har haft Lejlighed til at beskæftige mig med de Forhold, som man søger afhjulpne ved det, finder jeg Anledning til at takke de Herrer Forslagsstillere, fordi de have indbragt det. Jeg vil haabe, at de Betæneligheder, som ere komne frem i Dag, ikke skulle hindre, at der kommer noget ud af det. Jeg kunde, hvis Tiden ikke var saa langt fremskreden, have haft Lyst til at meddele nogle af de forskellige mere eller mindre farceagtige Eksekutioner, som ere foretagne, men jeg skal afholde mig derfra. Jeg skal kun tillade mig at henstille til de ærede Forslagsstillere, om der ikke vilde være nogen Anledning til i Lovforslaget at optage en Bestemmelse om, at hvis Debitor ikke erklærer sig fallit, saa paalægges der ham et Strafansvar, eller eventuelt mister han Adgang til at søge Tvangsakkord. Det vilde jo være saa umoralsk fra hans Side, dette, at han ikke erklærer sig fallit, men favoriserer en enkelt Kreditor, at jeg synes, at han absolut ikke burde slippe helskindet fra det.